Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0309

Anvendelse af traktatens bestemmelser vedrørende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og nationale parlamenters rolle i EU's lovgivningsproces

Europa-Parlamentets beslutning af 27. november 2025 om anvendelse af traktatens bestemmelser vedrørende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og nationale parlamenters rolle i EU's lovgivningsproces (2025/2042(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel 5 om kompetencetildeling, nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, artikel 10, stk. 1, om det repræsentative demokrati, artikel 10, stk. 2, om repræsentationen af EU's borgere, artikel 10, stk. 3, om EU-borgernes ret til at deltage i Unionens demokratiske liv, artikel 11 om deltagelsesdemokratiet og artikel 12 om de nationale parlamenters rolle,

– der henviser til protokol nr. 1 til TEU og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union[1] og til protokol nr. 2 til TEU og TEUF om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet[2],

– der henviser til artikel 2-6, 15 og 122 i TEUF,

– der henviser til sine beslutning af 7. maj 2009 om udvikling af forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter under Lissabontraktaten[3], af 16. april 2014 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter[4], af 19. april 2018 om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter[5] og af 17. januar 2024

---

1 EUT C 202 af 7.6.2016, s. 203, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/tfeu_2016/pro_1/oj.
2 EUT C 115 af 9.5.2008, s. 206.
3 EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 94.
4 EUT C 443 af 22.12.2017, s. 40.
5 EUT C 390 af 18.11.2019, s. 121.

om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter[6],

– der henviser til sin beslutning af 22. november 2023 om Europa-Parlamentets forslag til ændring af traktaterne[7], navnlig de foreslåede ændringer vedrørende nærhedsprincippet og protokol nr. 2,

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 med titlen "The future of European competitiveness" (Fremtiden for Europas konkurrenceevne)[8] (Draghirapporten),

– der henviser til Kommissionens årsrapporter om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet og forbindelserne med nationale parlamenter,

– der henviser til den endelige rapport fra Taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt" af 10. juli 2018[9],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. oktober 2018 med titlen "Nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet: Styrkelse af deres rolle i EU's politiske beslutningsproces"(COM(2018)0703),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A10-0224/2025),

A. der henviser til, at nærhedsprincippet, der er fastsat i artikel 5, stk. 3, i TEU, sikrer, at: "Unionen på de områder, der ikke hører ind under dens enekompetence, kun [handler] hvis og i det omfang målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne på centralt, regionalt eller lokalt plan, men på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger bedre kan nås på EU-plan." der henviser til, at dette princip sikrer magtbalancen i EU; der henviser til, at det af artikel 5, stk. 4, i TEU fremgår, at indholdet og formen af Unionens handling i medfør af proportionalitetsprincippet ikke må gå videre end nødvendigt for at nå målene i traktaterne;

---

6 EUT C, C/2024/5714, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5714/oj.

7 EUT C, C/2024/4216, 24.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4216/oj.

8 M. Draghi, "The future of European Competitiveness", Europa-Kommissionen, 9.9.2024, https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en#paragraph_47059.

9 https://commission.europa.eu/document/download/8530a17b-e2b8-4cd4-a68d-597767cfbad7_en?filename=report-task-force-subsidiarity-proportionality-and-doing-less-more-efficiently_en.pdf.

B. der henviser til, at anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er afgørende for at sikre EU's demokratiske legitimitet og lovgivningsmæssige virkning og effektivitet; der henviser til, at det er afgørende, at EU respekterer medlemsstaternes mangfoldighed og undgår unødvendige reguleringsmæssige byrder for medlemsstaterne og deres retssubjekter;

C. der henviser til, at artikel 2-6 i TEUF klart afgrænser EU's enekompetencer, delte kompetencer og understøttende kompetencer;

D. der henviser til, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet for første gang blev nævnt udtrykkeligt i Maastrichttraktaten for at skabe balance mellem Den Europæiske Unions voksende beføjelser og medlemsstaternes suverænitet; der henviser til, at de nationale parlamenters rolle blev styrket ved protokol nr. 2 til traktaterne, som blev tilføjet ved Lissabontraktaten, hvorved der blev indført et system for tidlig varsling;

E. der henviser til, at der siden Lissabontraktatens ikrafttræden i 2009 er blevet indsendt 577 nærhedskontroller og begrundede udtalelser af de nationale parlamenter, 3 803 bidrag fra de nationale parlamenter, tre "gule kort" og ingen "orange kort";

F. der henviser til, at hele EU's institutionelle ramme i overensstemmelse med principperne i Lissabontraktaten, navnlig protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, skal gøre en konsekvent og vedvarende indsats for at sikre, at de nationale parlamenter inddrages aktivt i den europæiske beslutningsproces; der henviser til, at mekanismerne med gule og orange kort som fastsat i Lissabontraktaten bør styrkes, og at det bør overvejes at øge deres effektivitet yderligere;

G. der henviser til, at kun den første af de tre gult kort-procedurer førte til tilbagetrækningen af et forslag til forordning[10], mens den anden førte til et forstærket samarbejde mellem 20 medlemsstater i stedet for enstemmig gennemførelse[11], og den tredje ingen virkning havde,

---

10 Forslag til Rådets forordning af 21. marts 2012 om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser (COM(2012)0130).

11 Oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed: det gule kort blev udløst i 2013, og det forstærkede samarbejde blev vedtaget i artikel 86 i TEUF i 2017.

selv om der blev indsendt 14 begrundede udtalelser af parlamenterne i 11 medlemsstater[12];

H. der henviser til, at systemet for tidlig varsling kun har ført til to sager ved Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) med henblik på at vurdere den korrekte anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; der henviser til, at EU-Domstolen i begge sager fastslog, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ikke var blevet overtrådt;

I. der henviser til, at en streng overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet fra Kommissionen og fælleslovgivernes side kan hjælpe med at lette regelbyrden og bidrage til en mere effektiv lovgivningsproces;

J. der henviser til, at det er fast praksis, at hvert roterende formandskab for Rådet for Den Europæiske Union har en parlamentarisk dimension, hvor de nationale parlamenter sammen med Europa-Parlamentet deltager i en lang række interparlamentariske konferencer om en række emner;

K. der henviser til, at de nationale parlamenter inddrages i EU's lovgivningsproces både i henhold til de specifikke bestemmelser i protokol nr. 2 til TEUF og gennem deres udøvelse af demokratisk kontrol med deres respektive nationale regeringer, som repræsenterer medlemsstaternes interesser i Rådet;

L. der henviser til, at artikel 122 i TEUF er udformet til kun at blive anvendt i ekstraordinære situationer og krisesituationer og ikke bør misbruges til at omgå andre procedurer, der er fastsat i traktaterne, navnlig fordi dette ville udelukke Parlamentets deltagelse og derfor kunne svække offentlighedens tillid;

M. der henviser til, at kontrollen med Kommissionen som EU's udøvende organ bør udøves af både Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;

1. bekræfter på ny den grundlæggende betydning, som nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet har for EU's retlige og institutionelle rammer; minder om, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet bør være væsentlige elementer i Kommissionens tilgang til bedre lovgivning, som bygger på de tre grundlæggende processer evaluering, konsekvensanalyse og høring af interessenter; gentager, at disse principper er afgørende for at

---

12 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EUT L 173 af 9.7.2018, s. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/957/oj).

sikre kompetencefordelingen og sikre, at EU's tiltag er nødvendige og hensigtsmæssige;

2. understreger, at det underliggende rationale bag nærhedsprincippet er at sikre, at beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt, at sikre medlemsstaternes mulighed for at træffe beslutninger og handle og at tillade, at EU griber ind, når målene for en handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan nås på EU-plan på grund af den foreslåede foranstaltnings omfang og virkninger med det primære mål at maksimere effektiviteten og sikre større nærhed til borgerne;

3. minder om, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet kræver, at foranstaltninger, der vedtages af EU-institutionerne, ikke går videre, end hvad der er passende og nødvendigt for at nå de mål, der lovligt forfølges med EU-lovgivningen;

4. understreger, at begrebet "aktiv nærhed" som udviklet af Taskforcen om nærhedsprincippet, proportionalitetsprincippet og "Mindre, men mere effektivt" (taskforcen) er baseret på konstruktivt samarbejde mellem alle forvaltningsniveauer i alle faser af EU-lovgivningens livscyklus til gavn for EU-borgerne;

Kommissionens rolle

5. opfordrer Kommissionen til at udvise fornøden omhu og forsigtighed, når den foreslår lovgivning, der falder ind under delt kompetence; opfordrer Kommissionen til klart og grundigt at fastlægge retsgrundlaget for EU's tiltag og at sikre fuld respekt for medlemsstaternes kompetencer og passende anvendelse af retsgrundlaget; understreger, at hele EU's institutionelle ramme skal gøre en konsekvent og vedvarende indsats for at sikre aktiv inddragelse af de nationale parlamenter i den europæiske beslutningsproces;

6. bemærker med bekymring Kommissionens valg af artikel 122 i TEUF som retsgrundlag for anvendelsen af 800 mia. EUR til instrumentet Rearm Europa-plan/Beredskab 2030; opfordrer Kommissionen til at revidere retsgrundlaget for dette initiativ; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fortolke artikel 122 i TEUF i lyset af dens oprindelige udformning som en ekstraordinær løsning til krisestyring og i overensstemmelse med nærhedsprincippet i alle fremtidige forslag;

7. understreger, at ethvert lovgivningsinitiativ fra Kommissionen, der falder ind under delt kompetence, nøje skal baseres på en grundig forudgående konsekvensanalyse, der på en kvantificeret og begrundet måde viser behovet for effektive tiltag og valget af instrumenter; kræver, at Kommissionen gennem en komparativ analyse af medlemsstater udtrykkeligt begrunder, at lovgivningsmæssig harmonisering på EU-plan skaber en betydelig

merværdi og ikke udgør en skjult kompetenceudvidelse; minder om Kommissionens hensigt, som den gav udtryk for i sin meddelelse fra 2018, om at integrere et vurderingsskema i sin vejledning om bedre lovgivning og anvende det som en del af de konsekvensanalyser, evalueringer og begrundelser, der ledsager dens lovgivningsforslag; beklager, at denne hidtil ikke er blevet realiseret i praksis; glæder sig i denne forbindelse over det nærhedsskema, som Det Europæiske Regionsudvalg har udviklet, og opfordrer Kommissionen til at anvende det som grundlag for sine nærhedsvurderinger; fastholder, at der er et behovet for en strengere kontrol med anvendelsen af artikel 122 og 352 i TEUF som retsgrundlag og opfordrer til en styrket forudgående høring af de nationale og regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser, inden der foreslås lovgivning på EU-plan;

8. bemærker de bekymringer, som det franske senats Europaudvalg[13] enstemmigt har givet udtryk for med hensyn til det svage retsgrundlag for visse EU-lovgivningsinitiativer, den stigende tendens til at foretrække forordninger frem for direktiver og den overdrevne brug af gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter;

9. minder om, at Kommissionen i henhold til artikel 5 i protokol nr. 2 til traktaterne skal foretage en detaljeret vurdering af, om den har overholdt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med Europa-Parlamentet at foretage en mere systematisk analyse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, når den udarbejder lovgivningsforslag; minder om, at kontrol af nærhedsprincippet er af afgørende betydning for god regeringsførelse og ikke bør reduceres til en overfladisk afkrydsningsøvelse; opfordrer til større gennemsigtighed i forbindelse med anvendelsen af disse principper, så hvert lovgivningsforslag tilvejebringer detaljerede begrundelser for EU's indgriben, tiltagets merværdi og foranstaltningernes proportionalitet i forhold til målene;

10. bemærker, at Kommissionens svar på begrundede udtalelser bør overvejes nøje, også når de ikke støttes af et stort antal nationale parlamenter; fremhæver betydningen af de enkelte medlemsstaters specifikke situation, og at der skal tages hensyn til de forskellige retstraditioner og regionale forskelle i EU; udtrykker bekymring over, at der ikke er megen dokumentation for, at Kommissionen i væsentlig grad ændrer sine forslag som følge af de nationale parlamenters begrundede udtalelser;

---

13 Le Sénat, Commission des affaires européenes, "Dérive normative de l'Union européenne – Rapport d'information nr. 190 (2024-2025)", 4.12.2024.

11. påpeger, at gennemførelsen af ny EU-lovgivning kan medføre meget høje omkostninger for kommunerne, navnlig i fjerntliggende eller tyndt befolkede områder; mener, at kommunerne skal udstyres med tilstrækkelige finansielle ressourcer til at gennemføre EU-retten, således at de kan overholde EU's nye lovgivningsmæssige normer; påpeger, at disse finansielle ressourcer bør svare til kommunernes gennemførelsesomkostninger;

12. påpeger, at de nationale parlamenter sjældent har anvendt gult kort-proceduren eller orange kort-proceduren; understreger, at dette ikke skyldes de nationale parlamenters manglende interesse; bemærker, at der er en række mulige forklaringer på den begrænsede anvendelse af gult kort-proceduren, herunder den manglende gennemsigtighed i EU's lovgivning, den manglende viden om EU's lovgivningsproces og tidsmæssige begrænsninger; mener, at parlamenter, der afholder sig fra at anvende instrumentet, gør det vanskeligere at nå den krævede tærskel; anerkender, at den nuværende procedure er for besværlig, og at der er plads til forbedringer; minder i denne forbindelse om sine tidligere forslag om at forlænge fristen for gult kort-procedurer til 12 uger og om en bredere overvejelse af muligheden for at opgradere systemet for tidlig varsling til et redskab, der gør det muligt for de nationale parlamenter at forme EU's politikker; minder i denne forbindelse om sin seneste beslutning om gennemførelsen af traktatens bestemmelser om de nationale parlamenter, hvori det opfordrede medlemsstaterne til at sikre, at de nationale parlamenter har tilstrækkelige ressourcer til at udfylde deres forfatningsmæssige tilsynsrolle, og anbefalede, at de nationale parlamenter anvender platformen for EU's interparlamentariske udveksling (IPEX) mere effektivt og inddrager deres regionale parlamenter i idriftsættelsen af systemet for tidlig varsling;

13. glæder sig over indførelsen af uformelle procedurer for at styrke koordineringen mellem Kommissionen, Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter, såsom den politiske dialog, dialogen mellem ordførerne og webstedet med titlen "National Parliament opinions and Commission replies"[14]; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge mulighederne for yderligere at forbedre høringen af de nationale parlamenter om spørgsmål vedrørende nærhedsprincippet, f.eks. ved at oprette et "fælles knudepunkt vedrørende nærhedsprincippet" baseret på IPEX-platformen, hvor begrundede udtalelser og f.eks. bidrag, Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelser, svar fra Kommissionen og Parlamentets beslutninger kan indsamles og være frit tilgængelige; mener, at et fælles knudepunkt vedrørende nærhedsprincippet vil være et passende sted for medlemsstaterne til at anmode om, at

---

14 https://national-parliaments-opinions.ec.europa.eu/home.

Kommissionen foreslår støttende eller koordinerende lovgivning på et område, hvor medlemsstaterne har enekompetence;

14. glæder sig over Kommissionens nylige bestræbelser på at udvide og forbedre nærhedsskemaet som led i dens forudgående konsekvensanalyse af EU-lovgivningen ved hjælp af værktøjskassen til bedre lovgivning; opfordrer Kommissionen til yderligere at integrere revisionen af nærhedsprincippet i sin politikcyklus ved bl.a. at udvide evalueringen af nærhedsprincippet efter interinstitutionelle forhandlinger, hvis de deraf følgende ændringer kræver det;

15. bemærker bekymringerne om, at Kommissionens inddragelse af de nationale parlamenter er begrænset og finder sted for sent i lovgivningsprocessen, hvilket igen begrænser de nationale parlamenters mulighed for at påvirke lovgivningsforslag; opfordrer indtrængende Kommissionen til at anmode nationale parlamenter om at give input på et tidligere tidspunkt, mere specifikt når der finder høringer sted;

16. mener, at formel og uformel interparlamentarisk dialog på et tidligere tidspunkt i lovgivningsprocessen er afgørende for, at nærhedsprincippet kan gennemføres korrekt; bemærker, at dette kunne tage form af månedlige eller kvartalsvise møder mellem medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'er) og medlemmer af de nationale parlamenter i overensstemmelse med ånden i artikel 9 i protokol nr. 1;

17. opfordrer Kommissionen til altid nøje at overveje, om øget koordinering med de nationale myndigheder vil være en bedre løsning på bestemte områder end oprettelsen af nye tværnationale agenturer;

18. understreger parlamenternes centrale rolle i hjertet af demokratiet og behovet for at respektere den klare kompetencefordeling mellem de forskellige niveauer af det europæiske liberale demokrati, nemlig det lokale, regionale, nationale og europæiske niveau, i overensstemmelse med nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i TEU for at sikre demokratisk legitimitet og en effektiv beslutningsproces og for at øge tilliden og samarbejdet mellem parlamenterne på forskellige niveauer;

19. opfordrer Kommissionen til i højere grad at tage hensyn til de udtalelser, som Regionsudvalget har givet udtryk for gennem nærhedsovervågningsnetværket, der er oprettet for at lette udvekslingen af oplysninger mellem regionale og lokale myndigheder og EU om de forskellige lovgivningsforslag, som efter vedtagelsen vil få direkte indvirkning på disse organer og på de politikker, som de er ansvarlige for;

De nationale parlamenters rolle

20. understreger, at de nationale parlamenter spiller en central rolle for EU's overholdelse af nærhedsprincippet, og at lovgivningsprocessen vil øge gyldigheden og den demokratiske legitimitet af EU og dets lovgivningsinitiativer; understreger behovet for fortsat kontrol af EU-lovgivningen og mere aktiv deltagelse fra de nationale parlamenters side gennem de mekanismer, der er fastsat i traktaterne, herunder gult kort-proceduren og orange kort-proceduren; tilskynder de nationale parlamenter til at styrke deres kapacitet til at undersøge og anfægte EU's tiltag effektivt i henhold til nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet, udøve et stærkere og mere rettidigt tilsyn med lovgivningsforslag og sikre, at EU's lovgivningsinitiativer respekterer balancen og kompetencefordelingen mellem EU og dets medlemsstater;

21. minder om, at de nationale parlamenter udøver demokratisk kontrol med deres respektive nationale regeringer, som repræsenterer medlemsstaternes interesser i Rådet; fremhæver, at det i nogle medlemsstater er fastsat, at deres nationale og/eller regionale parlamenter skal deltage mere aktivt i den europæiske lovgivningsproces, f.eks. ved at tage parlamentariske forbehold; opfordrer alle medlemsstater til at gennemføre foranstaltninger, der sikrer en mere aktiv deltagelse af de nationale parlamenter i udformningen af deres nationale holdninger med henblik på at styrke den demokratiske legitimitet af Rådets forhandlinger;

22. glæder sig over bidragene fra det 72. plenarmøde i Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC)[15], hvori det blev anbefalet, de nationale parlamenters vurdering af nærhedsprincippet blev styrket ved at fristen på 8 uger for afgivelse af udtalelser blev forlænget til 10 uger og ved at tærsklen for udløsning af det gule kort blev sænket til en fjerdedel af de afgivne stemmer;

23. opfordrer til en styrkelse af de nationale parlamenters rolle i EU ved at øge gennemsigtigheden, dialogen og samarbejdsmekanismerne mellem de nationale parlamenter og Kommissionen; understreger, at selv om de nationale parlamenter ikke har formelle direkte beføjelser over for Kommissionen i lighed med Europa-Parlamentets, bør deres politiske indflydelse styrkes for at sikre større gennemsigtighed og legitimitet i Kommissionens handlinger;

24. mener, at de nationale parlamenter bør tildeles en mere positiv og proaktiv rolle, f.eks. ved at skabe et "grønt kort" med lavere tærskler; opfordrer endvidere til, at den nuværende frist på 8 uger, som de nationale parlamenter har til at indsende begrundede udtalelser i henhold til artikel 4 i protokol nr. 1, forlænges til 12 uger

---

15 https://secure.ipex.eu/IPEXL-WEB/download/file/8a8629a8930500d90193061cc8e70006/LXXII%20COSAC%20Contribution%20EN.pdf.

i forbindelse med den næste revision af traktaterne; minder om, at Kommissionen allerede har sørget for en vis fleksibilitet med hensyn til fristerne ved yderligere at udelukke perioden mellem den 20. december og den 10. januar;

25. gentager behovet for at styrke det strukturelle samarbejde mellem EU's fælleslovgivere og nationale, regionale og lokale lovgivere; understreger i denne forbindelse, at den europæiske parlamentariske uge og interparlamentariske udvalgsmøder har spillet en afgørende rolle; mener, at den videre udvikling af en udvidet årlig europæisk parlamentarisk uge vil gøre det muligt for medlemmer af Europa-Parlamentet, kommissærer og ministre fra de siddende rådsformandskaber at være til stede i alle de nationale og, hvor det er relevant, regionale parlamenter for at drøfte og forklare den europæiske dagsorden sammen med de nationale parlamentarikere;

26. foreslår, at der indledes en drøftelse om udarbejdelse af en fælles politisk erklæring eller rammeaftale mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet om tilrettelæggelsen af den foreslåede europæiske parlamentarisk uge med henblik på at skabe en mere sammenhængende ramme for samarbejdet på politisk, institutionelt og administrativt plan; mener, at den foreslåede europæiske parlamentariske uge bør tage ved lære af nuværende og tidligere fora såsom den parlamentariske uge, der afholdes af konferencen om det europæiske semester og den interparlamentariske konference om stabilitet, økonomisk samordning og styring i Den Europæiske Union, samt konferencen om Europas fremtid; mener endvidere, at møder i de politiske familier og forberedende møder mellem og i nationale og europæiske politiske grupper inden for rammerne af det interparlamentariske samarbejde i EU kan tilføre merværdi i form af en ægte europæisk politisk debat;

27. mener, at den begrænsede anvendelse af gult kort-proceduren og ineffektiviteten af orange kort-proceduren viser, at der stadig er plads til forbedringer, og at disse procedurer har begrænsninger, fordi de ikke har nogen bindende virkning i forhold til Kommissionens lovgivningsforslag; mener, at en bedre koordinering mellem de nationale parlamenter er mulig i denne henseende; understreger, at et bedre samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet vil føre til et mere aktivt engagement i EU's lovgivningsforslag, og at samarbejde via nationale regeringer som formidlere vil føre til en styrket rolle for de nationale parlamenter i forbindelse med udformningen af EU-lovgivningen;

28. understreger de regionale og lokale samfunds vigtige rolle og opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan deres input bedre kan indarbejdes i lovgivningsforslag samt i

evalueringen af den nuværende EU-lovgivning; mener i denne forbindelse, at Kommissionen bør lette tilrettelæggelsen af offentlige høringer på lokalt og regionalt plan for at øge borgernes indflydelse og deltagelse i EU's politikudformning;

29. opfordrer EU-institutionerne og de regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser til at engagere sig mere aktivt og interagere direkte med hinanden, med fuld respekt for de nationale parlamenters roller og beføjelser; opfordrer de nationale parlamenter til at medtage begrundede udtalelser fra regionale parlamenter med lovgivningsmæssige beføjelser i deres endelige begrundede udtalelser, der sendes til formændene for Parlamentet, Rådet og Kommissionen, når regionale enekompetencer er berørt; bekræfter på ny, at artikel 12 i TEU og protokol nr. 1 giver de nationale parlamenter ret til at modtage information direkte fra EU-institutionerne; foreslår, at retten til at blive informeret udvides til også at omfatte regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser;

30. opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med anbefalingerne i Draghirapporten at iværksætte en EU-dækkende undersøgelse, der skal afdække og analysere årsagerne til den begrænsede udøvelse af de nationale parlamenters kontrolkapacitet med hensyn til nærhedsprincippet; opfordrer Kommissionen til at trække på de nationale og regionale myndigheders ekspertise og erfaringer med hensyn til gennemførelse og implementering af EU-lovgivning;

EU-Domstolens rolle

31. understreger, at EU-Domstolen spiller en afgørende rolle med hensyn til at anvende og fortolke nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i EU's retlige ramme; understreger, at nærhedsprincippet ikke har været genstand for intensiv judiciel prøvelse ved EU-Domstolen, siden det blev indført som et generelt princip; bemærker, at generaladvokaterne kun i begrænset omfang behandler argumenter vedrørende nærhedsprincippet i deres forslag til afgørelse;

32. advarer om, at EU-Domstolens åbenlyse tilbageholdenhed med hensyn til at håndhæve nærhedsprincippet kan betyde, at medlemsstaterne vil være tilbageholdende med overhovedet at henvende sig til EU-Domstolen;

33. anbefaler, at Kommissionen i sine høringer af medlemsstaterne sikrer, at regeringerne fremlægger dokumentation for, at de tager hensyn til holdningerne i nationale og regionale parlamenter med lovgivningsbeføjelser;

34. anerkender, at EU-Domstolens tilsyneladende modvilje mod håndfast at håndhæve nærhedsprincippet er en betydningsfuld begrænsning af EU's lovgivningsmæssige tiltag;

35. bemærker, at EU-Domstolen også er bundet af nærhedsprincippet, når den fortolker spørgsmål om delt kompetence, eftersom fortolkningen af lovgivningen svarer til lovgivningsarbejde;

36. noterer sig EU-Domstolens fortolkning om, at manglende hensyntagen til den særlige situation i en eller flere medlemsstater ved vurderingen af et lovgivningsinitiativ ikke udgør en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet[16]; insisterer på, at medlemsstaternes individuelle særegenheder er relevante for udarbejdelsen af lovgivning for EU som helhed;

37. udtrykker bekymring over EU-Domstolens dom om, at manglende gennemførelse af en konsekvensanalyse ikke kan anses for at være en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet[17]; opfordrer Kommissionen til uden undtagelse at foretage konsekvensanalyser og til at sikre, at Kommissionen, når lovgivningsforslagets anvendelsesområde ændres, fremlægger en ny konsekvensanalyse;

38. understreger, at overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er afgørende for borgernes tillid til EU og dets lovgivning og bør formidles tydeligere til offentligheden i forbindelse med kommunikation om enkeltstående lovgivningsinitiativer;

39. gentager, at konsekvensanalyser bør baseres på nøjagtige, objektive og fuldstændige oplysninger; anser det derfor for afgørende, at EU's fælleslovgivere indsamler input fra de lokale og regionale myndigheder, som er i stand til at give de mest præcise oplysninger om forskellige spørgsmål;

40. opfordrer til en undersøgelse af de nationale parlamenter for at vurdere, hvilke faktorer der påvirker deres anvendelse af gult kort-proceduren og hvordan de opfatter overholdelsen af nærhedsprincippet i EU's beslutningstagning;

41. mener, at det er relevant at gennemføre en undersøgelse blandt de nationale lovgivende organer med henblik på at indsamle deres feedback om anvendelsen af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; foreslår derfor, at Kommissionen gennemfører en sådan undersøgelse med henblik på at kortlægge, på hvilke områder og i hvilket omfang de nationale lovgivende organer skal være drivkræfter for forandring;

Afsluttende bemærkninger

---

16 Domstolens dom af 18.6.2015, Estland mod Parlamentet og Rådet, C-508/13, ECLI:EU:C:2015:403.

17 Domstolens dom af 3.12.2019, Den Tjekkiske Republik mod Parlamentet og Rådet, C-482/17, ECLI:EU:C:2019:1035.

42. opfordrer til en klarere og mere konsekvent definition og anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet under hensyntagen til den tilgang med aktiv nærhed, som taskforcen har udviklet, og sikring af, at alle EU-institutioner har en fælles forståelse af disse grundlæggende principper i lovgivningsprocessen; foreslår, at der indledes en drøftelse om oprettelsen af en "nærhedsdomstol" med henblik på en fremtidig traktatrevision;

43. kræver, at eventuelle smuthuller lukkes med henblik på at øge gennemsigtigheden i Kommissionens udarbejdelse af lovgivningsforslag, herunder tidligere inddragelse af de nationale parlamenter, for at sikre, at der tages tilstrækkeligt hensyn til nærhedsprincippet;

44. støtter Draghirapportens konklusion om, at EU's politiske og lovgivningsmæssige tiltag bør fokusere på de områder, hvor EU reelt har større merværdi sammenlignet med nationale eller subnationale politiske tiltag; opfordrer endvidere indtrængende EU-institutionerne til at indføre et princip om tilbageholdenhed i politikudformningen ved at foretage en mere omhyggelig udvælgelse af fremtidige initiativer og strømline den gældende lovgivning;

45. mener, at den gældende EU-lovgivning regelmæssigt bør vurderes med hensyn til dens proportionalitet og tilstrækkelighed i forhold til den moderne virkelighed; understreger, at kunstig intelligens kan være afgørende for at finde juridiske uoverensstemmelser eller uforholdsmæssige virkninger og dermed lette overholdelsen og, hvor det er relevant, afhjælpe enhver mangel på proportionalitet;

46. foreslår, at alle de interparlamentariske aktiviteter, der er udviklet inden for rammerne af protokol nr. 1 til Lissabontraktaten (herunder COSAC, IPEX, ECPRD osv.) af de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet, bør udnyttes bedre og integreres synergistisk for bedre at kunne anvende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

47. påpeger, at MEP'erne, da de vælges direkte af EU-borgerne, har store beføjelser til at fastsætte EU's lovgivningsmæssige dagsorden; forpligter sig til at anvende initiativretten i henhold til artikel 225 i TEUF til at foreslå ophævelse af lovgivning for at mindske regelbyrden under fuld overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

48. gentager, at overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet vil fremme bedre lovgivning og mindske regelbyrden og bureaukratiet; insisterer på, at Kommissionen, inden den fremsætter et lovgivningsforslag, bør vurdere, om den positive virkning kan opnås på lokalt, regionalt eller nationalt plan, og at der i tilfælde af usikkerhed om det mest hensigtsmæssige indsatsniveau bør være en afkræftelig formodning til fordel for lavere forvaltningsniveauer;

49. understreger taskforcens konklusioner om, at Kommissionen og fælleslovgiverne bør afbalancere deres arbejde hen imod en mere effektiv gennemførelse i stedet for at iværksætte ny lovgivning eller konstant ændre den nuværende lovgivning på områder, hvor den nuværende lovgivning er forældet og/eller for nylig er blevet væsentligt revideret;

°

° °

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.